

Dosarul nr. 2ra-2077/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) O. Țurcanu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) E. Palanciuc, A. Malîi, Vl. Clima

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Vastavit" cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă, retribuirea muncii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit", s-a casat hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral acțiunea depusă de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila,

c o n s t a ț ă :

La 10 noiembrie 2016 Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Vastavit" cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă, retribuirea muncii și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila au menționat că au activat în cadrul Societății cu Răspundere Limitată "Vastavit" în calitate de tehnicieni de devize și măsurători în construcție, fiindu-le stabilit salariul lunar de 5 000 lei.

Reclamantele au specificat că deși au îndeplinit corespunzător obligațiunile de serviciu, angajatorul nu le-a achitat salariul.

De asemenea, au relatat că la un anumit moment, administratorul Societății cu Răspundere Limitată "Vastavit" a încetat să le expedieze sarcini noi, iar ulterior au aflat că a fost angajată o altă persoană în funcția de tehnician de devize și măsurător în construcție.

La fel au reiterat că la angajare nu au fost respectate formalitățile procedurii de angajare, astfel au invocat prevederile art. 58 alin. (3) Codul muncii, conform care

prevede că în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o perioadă nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator.

Reclamantele Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila au solicitat constatarea raporturilor de muncă cu Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" pe perioada 04 septembrie 2014-29 ianuarie 2015 și respectiv 18 iulie 2014 – 26 noiembrie 2014, încasarea în beneficiul Tatiane Simașco a sumei de 22 095,93 de lei cu titlu de salariu și în beneficiul Ludmillei Alexeenco a sumei de 21 634 de lei cu titlu de salariu. De asemenea, au solicitat încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru fiecare.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial acțiunea depusă de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila.

S-a constatat faptul existenței raportului de muncă între Alexeenco Ludmila și Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" pe perioada 17 iulie 2014 - 26 noiembrie 2014.

S-a constatat faptul existenței raportului de muncă între Simașco Tatiana și Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" pe perioada 04 septembrie 2014 - 29 ianuarie 2015.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" în beneficiul Ludmillei Alexeenco suma de 21 634 de lei cu titlu de salariu pentru perioada 17 iulie 2014 - 26 noiembrie 2014.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" în beneficiul Tatiane Simașco suma de 22 095,95 de lei cu titlu de salariu pentru perioada 04 septembrie 2014 - 29 ianuarie 2015.

S-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" în beneficiul statului suma de 1 311 lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia din 06 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit", s-a casat hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a respins integral acțiunea depusă de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe ce ar confirma că Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila au fost admise la muncă de către Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit", iar extrasele din e-mailurile prezentate nu confirmă existența raporturilor de muncă între părți, dar alte relații contractuale decât existența raporturilor de muncă.

Astfel instanța de apel a concluzionat că corespondența prin e-mailuri dintre Simașco Tatiana, Alexeenco Ludmila și Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" nu poate fi reținută ca probă ce confirmă existența raporturilor de muncă.

La 01 august 2018 Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila în motivarea recursului au menționat că în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

Astfel recurențele au specificat că în prima instanță au prezentat probe care confirmă raporturile de muncă cu Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit".

Au relatat că prin decizia contestată, instanța de apel le-a încălcat drepturile sale.

La 11 octombrie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată "Vastavit" a depus referință la recursul declarat de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 06 iunie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 01 august 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Simașco Tatiana și Alexeenco Ludmila.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari